

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΓΟΗΤΟΣ ΝΤΕ ΡΙΣΙΛΙΕ

ΚΕ'.

Ρισελιέ έκανε διά πορόδους για νά πραγματοποήσῃ και τὴν τελευταία του φιλοδοξία, νά γίνη δηλαδή πρωθυπουργός τῆς Γαλλίας. Μάλιστα ή αντίδοτας τῆς Πομπαδούν δημογέλη κι' ή βασιλεὺς δὲν τὸν εύνοούσε πειώ διώς πρότα.

* Έτος, στὶς 17ον Ιανουαρίου 1750, καταλαβαίνοντας ότι δέλες τον ἡ προσπάθειες πήγαναν χαμένες κι' διῆς δὲ Λουδοβίκος 15ος τὸν ἔχαπατονος, ἐφνυγε μὲ τὴν καρδιὰ φουσκωμένη ἀπὸ τὸ Παρίσιο καὶ πῆγε στὸ φέονδο τον στὸ Λαγκεντό.

Μά, συνηθισμένος καθὼς ήταν στὴ μεγαλοπετρή ζῷη τῶν Βερσαλλῶν, δὲν μπόρεσε νὰ πραφείνη στὴν ἑπαρχίᾳ του κι' ἔπειτα

ἀπὸ τρεῖς μῆνες ξαναγόνθη στὸ Παρίσιο. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἀμώς, νοώντων δι τὸ ἀστρο τον εἰχε ἀρχίσει νά κλίνη πρὸς τὴ δύσι του, ἔγκατέλειψε τὸ ἀργόρων ὑφος του καὶ δειχνόταν πιο εὐγένης πρὸς δύσιν. Εἶτε πάφει πειώ νά ἐλπιῇ πὼς ύπαντος τῆς Πομπαδούν. Απὸ τὸτε πὼς αὐτὴ εἰχε θριαμβεύσει μέσα στὴν Αὐλή, ή μεγάλης κυρίες τῆς ἀριστοκρατίας είχαν πάφει πειώ ν' ἀρέσουν στὸ βασιλέα. Ο Λουδοβίκος 15ος προτιμούσθη τῷα τὶς ἀστές καὶ κάθε φορά πολὺ δὲ Ρισελιέ ὑπῆλησε νὰ τὸν γοητεύσῃ, παρουσιάζοντάς του κυρίες τῆς σερφᾶς του, ιλλαγμού.

Κάποτε, μεταξὺ τῶν ἄλλων, τοῦ εἶχε παρουσιάσει καὶ μιὰ νέα ἔκθαμβωτικής δύμοφραζ, τὴ Δίδα Έλλ. Ή νέα αὐτὴ, εἰν' ἀλήθεια, ἀρέσει στὸν βασιλέα, μά, δυντωτῶς για τὸν Ρισελιέ, ή ἀρέτη τῆς ήταν ἴση πρὸς τὴν μωφωφρά της. Γ' αὐτὸ, μάλιστα ἔμεινε τὸν ὅρι καὶ τόσο ἥπικο ρόλο πολὺ ἀπόρετον νὰ πάξῃ στὴν Αὐλή, ἐφνυγε τρομαγμένη κι' ἔσπενος νὰ γίνη καλογρήγη.

* Επειτ' ἀπὸ λίγον καιρό, δὲ οὐλίκος Λέ Μπέλ, ἐν συνενοήσει μὲ τὸν Ρισελιέ καὶ τὸν δούκο τοῦ "Αζεν, παρουσίασε στὸν βασιλέα μά γοητευτική νέα δενάξη χρόνων, τὴ δίδα Μουφρά. Ή νέα αὐτὴ, πολὺ ἦταν κόρη ἔνος σαπονῆ, ἀρέσει στὸν βασιλέα καὶ τὴν κράτησε κοντά του, παραμειζόντας ἐπὶ δύο διλόκληρα χρόνια τὴν Πομπαδούν. Στὸ διάστημα αὐτὸ, ή καινούργια εννοσωμάνη, δασκαλεῖμένη ἀπὸ τοὺς τρεῖς προστατεῖς τῆς, δὲν ἔκανε τίποτε ἀλλο παρά νά ικετεύῃ τὸν βασιλέα νὰ διάψῃ ἐντελῶς τὴν Πομπαδούν, τὴ «γρηγά μαρφακίσια», δην τὴν ἔλεγε. Μά δὲ Λουδοβίκος δὲν μπορούσε νὰ τὶς στερηθῇ, γιατὶ, μολονότι η Πομπαδούν δὲν τὸν τρομοδούσε πειώ διώς ἄλλοτε, ἐν τούτοις τὸν διασκεδάζεις μὲ τὶς ἑρότες καὶ τὰ θεάματα πολὺ ψηλάνωνε καθημερίνους σχεδὸν στὰ ἀνάκτορα. Στὸ -έλος, δηνά διῆς Μουφρά ἀπόκτησε ἔνα παιδί μαζί του, για νά τὴν ἔσφρωτῇ, τὴν πάντρεψε, κι' ἔτοι η Πομπαδούν ξανάγινε παντοδύναμη. Η Πομπαδούν εἶχε ἀπὸ τὸν σύζυγο της ἔνα κορίτσι, τὴν "Αλεξανδρίνη", ή διοτα εἶχε αποταφεῖς σ' ἔνα ἀριστοκρατικὸ μαντσήρι. Πολλοὶ μεγιστάνεις, διώς δὲ Σουανό, τὴν εἶχαν ζητήσει σὲ γάμο. Μά ή Πομπαδούν δὲν ἐνέκρινε κανένα καὶ πάρησε διά τὸν Ρισελιέ ἀν δεχόταν νὰ παντρευτεῖ ή κόρη της μὲ τὸν γιο του, δούκα τοῦ Φρονσάκ. Μά ο Ρισελιέ, μολονότι ἔχει διῆς κέρδιζε ποιλά ἀπραγματοποιείτο αὐτὸ τὸ συνοικεσίο, ἀπέρριψε περήφανα τὴν πρότασι της.

καὶ σπρωγμένος κι' ἔγω δὲν ἔρω ἀπὸ ποια ἀπόκοσμη ἀφροδιή, πηγε γοργά στὸ μονάχικο παράθυρο τῆς σάλας, ἀνοιξε διάπλατα τὰ χοντρὰ παραθυρόφυλλά του κι' ἔκνυψε κάτω, ἀνοίγοντας τὰ μάτια του νὰ δῆ κάτι — πολὺ δὲν ἐλέπα ἔγω — καὶ τεντοντας τ' αὐτιὰ του ν' ἀκούσῃ κάτι — τὸ δόπιο ἔγω δὲν ἄκονγα.

* * * "Ἐνας πυροβολισμὸς ἀκούστηκε ἔσφαρα, πον μυριοπτήχησε στὶς μακρινὲς βουνοπλαγίες, καθὼς καὶ στὴν ψυχὴ μον... Μά σφαιρὰ τρύπησε πέρα πέρα τὸ κρανίο τοῦ πατέρα μον... "Ἐθγαλε ἔν στεναγμὸ βαθύ, ταλαντεύτηρε λιγάνι... καὶ τὸν δέχηται νεκρὸ στὴν ἀγκαλιὰ μον... Τὸν κράτησα νεκρὸ ὅλη τὴν νύχτα, δολομάναχος στὸν στοιχειωμένο ἔκεινο πύργο, μὲ τὰ σκυλιά μας στὶς γωνίες τους δίχως κάν νὰ σαλεύουν τῷα, κομισμένα βαθειὰ καὶ ησυχα. "Ετοι ἔμεινα ξάργυρνος ὡς τὸ πρωΐ!..."

* * * "Ναι, ὡς τὸ πρωΐ, ἔχασα μέσα σ' αὐτὰ τὰ σατανικά, τὰ κολασμένα γεγονότα, τὰ ὑπερφυσικά κι' ἔξωφρενικά, καὶ δύως δὲν... τρελλάθημα!..."

* * * "ΣΕΙΣ.—"Ἐσύ δὲν οσκότωσες τὸν πατέρα σου, κύριες ὑπόκομη... "

* * * "ΕΓΩ.—"Οχι... Γιὰ τὸν Θεό, δχι!... Τὸν ἐλάτρενα!... Δὲν είχα τίποτε μαζύ του..."

* * * "ΣΕΙΣ.—"Ἐσύ τὸν σκότωσες, είπα, καὶ θὰ στὸ ἀποδειξω στὴ στιγμὴ!..."

* * * ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Τὸ τίλος.

Τότε ὁ πόλεμος ἀρχίσει ἀμείλικτος μεταξὺ τους καὶ δηλὶ ή Αὐλή καὶ δῆλο τὸ Παρίσιο παρακολουθοῦσε μὲ πάθος.

***

"Εξαφνα τότε ἔξερράγη καινούργιος πόλεμος μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας. Ο Λουδοβίκος 15ος δὲν ἔζησε ἀκόμα ἀπὸ πον ν' ἀρχίσῃ τὶς ἔχθροφαζίες, δηταν δὲ Ρισελιέ, ὑποβάλλοντάς του ἔνα ὑπόντημα, το ἀπέδειξε τετραγωνικά δητε οἱ Γάλλοι νά κυριεύσουν πρότα ποντό τὸ φρούριο Μαδρί, για ν' ἀποσύφουν ἔτοι τὴν ἐπικοινωνία τῆς Ἀγγλίας μὲ τὴν Ανατολή καὶ τὴ Μεσόγειο.

"Ἡ δούκισσα στὲ Λωρανγκά, δη δοτία παραστὴ τὴν ὕδωμα ἡλικία της, είχε ἐρωτευθεὶ τὸν στρατάρχη παράφορα, ὑποτητίζει μὲ διλες της δινάμεις τὴν ἀπονή του.

"Ωστόδο, κατόπιν εἰσήγησες τῆς Πομπαδούν, δὲ Λουδοβίκος 15ος σκέφτηκε στὴν ἀρχή νά ἀναθέσῃ τὴν ἐπιχείρησι στὸν πρίγκηπα τὲτε Κοντί. Μά έκεινος τὸν ἔζησε 50,000 ἀνδρες, λέγοντάς του συγχρόνως δητε δὲν ἀνελθῶνταν καμπανα εὐθύνη ἐν πειθαρίσει ἀποτυχίας.

"Μόλις τὸ ἔμαθε ἀπὸ δὲ Ρισελιέ, ἔνα βράδυ πον δειτονοῦσε στὸ μέγαρο τῆς δουκίσσης ντὲ Λωρανγκά, είπε μὲ τὸ πο σιγνοῦ υφος τὸν κόσμον, οὐτὸς μὲ 30,000 ἀνδρες μιορούσε νά κυριεύση τὸ φρούριο. Μεταξὺ τῶν συνδιητημόνων τοῦ δειτονοῦ αὐτὸς ἡσαν καὶ μερικοὺς ὑπογογούς, οὐ δοποὶ ἐστεινων ν' ἀναφέρουν στὸν βασιλέα τὸν λόγια του. Τότε δὲ Λουδοβίκος 15ος είπε μὲ τὴ συνθημένη του φινέτο:

"— 'Ο Ρισελιέ εἰν' ἔνας ξιταπόμενος για νά μιλήσῃ ἔτοι, μά είνε καὶ ἀρκετά γενναῖος για νά μην κρατήσῃ τὸν λόγο του. Θ' ἀναλάβη λοιπὸν τὴν ἀρχηγία.

Πράγματε δέ, τὴν ἀλλή μέρα ὄντας τὸν Ρισελιέ ἀρχιστράτηγο τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων.

Πειραμένη ἀτ' αὐτὴ τὴ βασιλικὴ εννοια, δὲ Πομπαδούν ἀρχίσει νὰ διαδίδῃ παντοῦ δητε δὲ Ρισελιέ ἔτοι τὸν ἔνας φαμαρόνος, δητε πόμις πὼς ύπαντες εὐπόλακα ἔνα φρούριο, δητες καταπούσεις αὐτὰ γνωνά, καὶ δῆ μὲ τὴν πάθαση. "Οταν μάλιστα τῆς είπαν δητε τὸ Μαδρί ἔτοι τὸν πόλιον ἀπόρθητο, δητες τὸ Γινθρατάρο, κι' δη δὲ στρατάρχη θα τελειώνεις εἰπει ἀδεσχως τὴ στρατιωτικὴ του σταδιοδρομία, ἔγινε σὺν τρελλή ἀπὸ τὸν χαρά της, κωρίς νά ἐνδυσφέρεται καθόλου δητε μά ἀποτυχία τὸν Ρισελιέ θὰ κατεσθεφει καὶ τὴ Γαλλία.

"Οταν δὲ Ρισελιέ ἔπτωσε τὴν Απόφλιον 1756 στὴν Τουλόν για νά συναντήσῃ ἔκει τὴν 50,000 ἀνδρῶν στρατια πον είπει τὸν εἰχαν υποσχεθεὶ, δητε βρήκε παρὰ μερικοὺς στρατιώτες ἀνοργάνωτος καὶ διασκορπισμένους ἔδει κι' ἔχει. Η Πομπαδούν, βοηθουμένη ἀπὸ τὸν ἀντίτηλο πον Ρισελιέ στρατάρχη Μπέλ· "Ιλ, είχε δώσει τέτοιες διαταγές, δητε νὰ διαλῦῃ τὸ στρατεύμα καὶ ίσωνοισης ἔτοι τὸ μίσος της.

Μά δημος μαζ, δη δοποὶς δέης ὧς ἀρχηγὸς στρατοῦ δητε διανοτητας καθώρθωσε μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα ν' ἀναστητή τα μποντούσης εἰκείνη καὶ νὰ ἐπιβιστῇ στὰ πλοια μ' ἔνα δραγμωνέο πειρατεύμα, κατευθύνομενος πρὸς τὴν Μινόρρα. "Οταν ἔφτασε ἔκει, οἱ Ἀγγλοί Φίλιππον.

"Η κατάσταση δητε πολὺ κοίτηση για τὸν Ρισελιέ. Μπροστά του είχε ἔνα διχύροτα φρούριο, προστατεύομενο ἀπὸ ἀπότομους βράχους, πλήθης κανονῶν καὶ ζησοφόρη φρούρια, καὶ ποιων τὴν ἄγγική μοναδι, ἀποφάσισε νὰ είχεν διχύρων στὸ φρούριο τοῦ "Αγίου Φίλιππου.

"Η κατάσταση δητε πολὺ κοίτηση για τὸν Ρισελιέ. Μπροστά του είχε ἔνα διχύροτα φρούριο, προστατεύομενο ἀπὸ ἀπότομους βράχους, πλήθης κανονῶν καὶ ζησοφόρη φρούρια, καὶ ποιων τὴν ἄγγική μοναδι, ἀποφάσισε νὰ είχεν διχύρων στὸ φρούριο τοῦ "Αγίου Φίλιππου.

"Στὶς Βερσαλλίες γειόστην δητε διαποτίστηκε καὶ ίσως την ἀποτυχία. "Ο Ρισελιέ ἔνεργης μειρεὶς ἀπιθέσεις καὶ δῆλη δητε διαρρήσιδες.

Συγχρόνως ἔπεισε πρόσωτος καὶ δῆλη δητε δερεγμίδα του ἀρχηγίσει νὰ πέφτῃ κομιμάτια-κομιμάτια.

"Τίποτα δημος δὲν τὸν πτούσσει. Καὶ, δηταν στὶς 19 Μαΐου ἔμαθε δητε δὲ Γάλλος νανάρχας, καὶ γαλλικόνειον είχε νικησει καὶ δηισακοράτησε τὴν ἀνεργήση ἀποφασιτικά.

"Οι στρατιώτες του δημος, βρίσκονταις την ἀρχηγόνος καὶ ἀποφάσισε νὰ ἐνέργηση ἀποφασιτικά.

"— Στρατιώταις καὶ γραναδίειοι, σᾶς δησ διασχρόνων δητε δοσοὶ ἀπὸ σᾶς μεθιστούσην στὸ δέξηται, δητε δὲν δησ ἔχουν τὴν τιμὴ νὰ συμμετάσχουν στὴ μεγάλη ἔφοδο πον πρόσειται νὰ δώσεις αὐτὸς αὐτὴς της ἔμερης.

"Απὸ τὴ στιγμὴ ἔκεινη κανεὶς δὲν ἔπει πειρά οὔτε ἔνα ποτηρί κρασι.

"Η Αὐλή ἔντωμεταξύ παρακολουθοῦσε ἀπὸ μακρινὰ μὲ εἰρωνία καὶ μὲ θαυμασμὸ τὶς ηρωικὲς προσπάθειες τοῦ στρατάρχου. "Η Πομπαδούν δητε δὲν δησ ἔχει στειει τὸ ἀκόλουθο χαριτωμένο μπιλλέτο στὸν στρατάρχη:

"Κύριε Μινόρρεξ, καληστέρεσ σας. "Ελπίζω δητε αὐτὴ τὴ στιγμὴ μὲ τὰ στραφαλόντας μὲ τὰ γατίσια νύχια σας στὸ πολυθύλητο φρούριο. Σᾶς ουγχαίρων για τὶς μέχρι της στιγμῆς ἐπιτυχίες σας καὶ περιμένων ἀκόμα πον ειχάρστατα νέα σας. Μήν ξεννάτε, μαζὶ μὲ τὴν ἀγαγγελία τῆς δριστικῆς νίκης σας, νὰ μοι στείλετε καὶ μερικὲς πατούλιες κρασι.

"Τέλος, στὶς 27 Ιουνίου 1756, δὲ Ρισελιέ ἔδωσε τὴ γενική του ἔφοδο, μὲν μὲ τὸν αὐτὴν θὰ μιλήσουμε στὸ προσεχές.

